

64/426 cur si curar 8011

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINET PREȘEDINTE

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531

Fax: (+40-21) 312-5480

Internet: <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.662A/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ

Nr. **3142** / **26-05-2011**

Doamnei ROBERTA ALMA ANASTASE
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. **5480 CP 126** dt. **20.05.2011**

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. **1/900/11**
20.11. Luna **05** Ziua **26**

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 10 iunie 2011, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 15 iunie 2011.

Primiți, vă rog, Doamnă Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

p.PREȘEDINTE

AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 3144 / 26-05-2011

Parlamentul României
Senat

Secretar General

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL
Nr. XXXV 1837
Data 26.05.2011

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă transmitem, alăturat, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.

Precizăm că sesizarea de neconstituționalitate menționată, formulată în condițiile art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, a fost depusă la Senat în ziua de 26 mai 2011.

SECRETAR GENERAL

Ion Moraru

Nr.XV/ 408/26 mai 2011

Domnului ION MORARU
Secretar General al Senatului

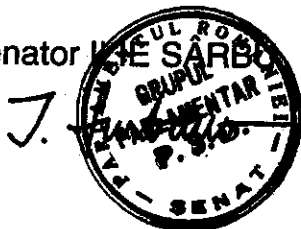
În temeiul dispozițiilor art.146, lit.a) din Constituție, republicată, și ale art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă înaintăm alăturat sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.111/8 decembrie 2010, privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.

Anexăm alăturat textul sesizării și tabelul senatorilor inițiatori.

Cu stimă,

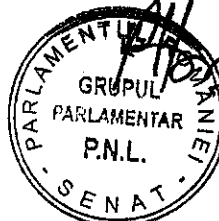
Lider Grup PSD

Senator

Lider Grup PNL

Senator PUIU HASOTTI

CĂTRE:

CURTEA CONSTITUTIONALA A ROMANIEI

Calea 13 Septembrie nr. 2, sector 5, București

Palatul Parlamentului, Intrarea B1

SESIZARE

cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Subsemnatii, identificați în Anexa prezentei sesizări,

In exercitarea dreptului de a formula obiecții privind constituționalitatea legilor înainte de promulgare,

In temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României, respectiv ale art. 11 alin. (1) parag. A lit. a) și ale art. 15 și următoarele din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

Prin prezenta, va solicităm să constatați neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, pentru următoarele

CONSIDERENTE:

Capitolul I

Încălcarea art. 47 alin. (1) din Constituție

Dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor contravin dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție și dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. f) din aceeași lege fundamentală, care stabilesc în sarcina statului obligația de a asigura un nivel de trai decent și de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții.

În acest context, trebuie expuse – în susținerea acestei afirmații – textele constituționale amintite:

Art. 47 alin. (1) din Constituție prevede ca: *„Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent”, iar art. 135 alin. (2) lit. f) dispune: „Statul trebuie să asigure crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții”.*

Dreptul la un nivel de trai decent cuprinde îndeosebi dreptul la condiții rezonabile de existență și la ameliorarea lor continuă, dreptul la hrană, îmbrăcăminte și locuință satisfăcătoare, care să asigure cetățeanului și familiei lui un trai civilizat, decent.¹

Statului îi revine obligația de a asigura cetățenilor săi condițiile necesare pentru un nivel de trai decent, pentru creșterea calității vieții, aspecte care se realizează prin implementarea unor măsuri de protecție socială și prin garantarea dreptului la pensie. În realizarea acestui principiu constituțional, statul poate adopta politici în domeniul drepturilor de asigurări sociale, destinate să reglementeze condițiile concrete care se impun a fi îndeplinite pentru a beneficia de dreptul la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și conținutul acestui drept (inclusiv modalitatea de calculare a cuantumului).

¹ I. Muraru, E.S. Tanasescu – *„Drept constituțional și instituții politice”,* vol. I, ed. a XI – a, Ed. All Beck, București, p. 205.

Prin Legea pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor legiuitorul practic restrange în mod drastic drepturile beneficiarilor (unul dintre părinți) la concediul pentru creșterea copilului – reducând durata acestuia – și la indemnizația pentru creșterea copilului – prin reducerea, de asemenea a cuantumului acesteia.

În consecință, în contextul realităților economice și sociale, reducerea indemnizației lunare și a duratei concediului pentru creșterea copiilor plasează persoanele care au calitatea de beneficiari într-o situație defavorabilă.

Astfel, alocarea unor fonduri insuficiente pentru plata indemnizației lunare pentru creșterea copiilor, necorelarea acestora cu creșterea inflației nu sunt de natura să protejeze puterea de cumpărare a beneficiarilor și să asigure îmbunătățirea nivelului de trai al acestora, precum și reducerea marginalizării sociale a acestei categorii de populație.

În aceste condiții, obligația statului de a adopta o serie de măsuri de protecție socială, de natura să asigure cetățenilor săi condițiile necesare pentru un nivel de trai decent nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită.

Chiar art. 47 alin. (2) nominalizează anumite domenii în care cetățenii au drepturi ce intra în conceptul de trai decent, respectiv: dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private.

Or tocmai unul dintre aceste drepturi (concediul de maternitate) face obiectul diminuărilor prevăzute de Legea pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor și tocmai de aceea este exclusă neacceptarea criticii de neconstituționalitate a acestui act normativ în raport de art. 47 din Constituție.

Mai mult, se impune subliniat faptul că reducerea indemnizației lunare pentru creșterea copiilor este de natura să aducă atingere principiului protecției așteptărilor legitime a cetățenilor cu privire la un anumit nivel al protecției și securității sociale. În baza principiului protecției așteptărilor legitime – indisolubil legat de statul de drept – organelor

statului le revine obligatia de a actiona in conformitate cu prevederile legale in vigoare, astfel incat cetatenii sa aiba posibilitatea de a conta pe previzibilitatea normelor legale adoptate, fiind in masura sa-si planifice viitorul in contextul drepturilor conferite prin aceste dispozitii.

Admitem faptul ca acest principiu nu exclude *de plano* posibilitatea statului de a opera schimbari legislative, insa **valabilitatea acestui demers este conditionata de mentinerea unei balante rezonabile intre increderea cetatenilor in cadrul normativ existent si interesele pentru a caror satisfacere opereaza modificarea acestuia.**

In concluzie, prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor apar ca fiind neconstituționale prin încălcarea dispozițiilor art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Legea fundamentală.

Capitolul al II-lea

Încălcarea art. 44 din Constituție

Prevederile actului normativ criticat vin în conflict și cu art. 44 din Constituție, referitor la dreptul de proprietate privată

Concret, art. 44 din Constituție stipulează: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*”

Art. 44 din Constituție garantează dreptul de proprietate privată.

În plus și art. 1 din Protocolul 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale statuează protecția proprietății private: *“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale”*.

Cu toate acestea, prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor sunt de natură să aducă atingere dreptului la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, prin reducerea atât a cuantumului acesteia, cât și a duratei sale de acordare.

În acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că noțiunea de “bun” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel încât dreptul la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor poate fi asimilat dreptului de proprietate, iar indemnizația lunară pentru creșterea copiilor unui bun proprietate privată (*Cauza Büchen contra Cehiei din 2002*).

Pe cale de consecință, reducerea semnificativă a dreptului la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor – element de patrimoniu aflat în proprietatea

beneficiarilor acestora – constituie o ingerinta, care afecteaza dreptul de proprietate in substanta sa.

In legatura cu acest aspect, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a statuat in jurisprudenta sa necesitatea asigurarii unui just echilibru intre exigentele interesului general si imperativul salvarii drepturilor fundamentale (in care se incadreaza si dreptul de proprietate).

In acest sens, in *Cauza Sporrong si Lonroth impotriva Suediei* din 1982, Curtea a retinut ca, desi lasa intact dreptul de proprietate din punct de vedere juridic, interdictiile stabilite in exercitarea acestuia sunt de natura sa reduca semnificativ posibilitatea de exercitare efectiva. In aceste conditii, dreptul de proprietate devine precar, fiind afectat in insasi substanta sa, astfel incat interdictiile in cauza se infatiseaza drept o povara speciala si excesiva, fapt care legitimeaza o solicitare de restrangere a acestora sau de acordare a unor reparatii corespunzatoare.

În cauzele *Mellacher și alții impotriva Austriei* din 1989 și *James și alții impotriva Marii Britanii* din 1986, Curtea recunoaște competența statului de a reglementa folosința unor bunuri proprietate privată atunci când se urmărește un scop de interes general, dar fără a fi pierdute din vedere imperativele de protejare a interesului individual, păstrarea raportului de proporționalitate implicând acordarea unei despăgubiri, dreptul de indemnizare fiind un element constitutiv al dreptului de proprietate.

Cu alte cuvinte, în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, se impune a fi trasată o distincție între sintagmele „a fi lipsit de bun” și „reglementare a folosinței acestui bun”, limitarea folosinței bunurilor proprietate privată fiind conformă Convenției, dacă se urmărește un scop de utilitate publică și dacă implică o despăgubire a proprietarului.

Doar în aceste condiții este respectat principiul proporționalității și baza rezonabilă în temeiul căreia se pot institui restrângeri ale dreptului de proprietate.

Reducerea indemnizației lunare pentru creșterea copiilor (prin reducerea cuantumului sau a duratei de acordare a acesteia) echivalează practic cu o expropriere, fapt ce contravine dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Constituție, care stabilesc necesitatea acordării unei juste și prealabile despăgubiri: „Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”

Reducerea indemnizației lunare pentru creșterea copiilor apare ca fiind lipsită de temelie și prin prisma încălcării prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care condiționează dispunerea acestei măsuri de existența unei cauze de utilitate publică:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale. Nimeni nu poate fi privat de dreptul său de proprietate decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

În acest context, se impune subliniat faptul că legiuitorul nu furnizează niciun fel de informații concrete, și cu atât mai puțin probe, dovezi care să ateste existența unei cauze de utilitate publică.

Mai mult, obligația constituțională specifică Guvernului, care privește punerea în executare a legislației naționale cu respectarea legislației europene implică responsabilitatea autorităților executive de a iniția un set de măsuri economice viabile având ca finalitate asigurarea protecției cetățenilor, a păcii și securității sociale, cu respectarea absolută a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Or, practica anularii parțiale a indemnizației lunare pentru creșterea copiilor reprezintă o violare a drepturilor fundamentale ale omului, care contravine și măsurilor de acordare a asistenței financiare convenite cu Comisia Europeană.

În concluzie, prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor apar ca fiind neconstituționale prin încălcarea dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală.

Capitolul al III-lea
Încălcarea art. 53 din Constituție

Dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor încalcă prevederile art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercitiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, coroborate cu cele ale art. 47 alin. (2) teza I din Constituție.

3.1. – Drepturile fundamentale afectate de prevederile Legii privind stabilirea unor masuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

3.1.1. Dreptul la prestații de asigurări sociale și de asistență socială

Textual expusa, norma constituțională cuprinsă în art. 47 alin. (2) teza I din Constituție dispune: *"Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii."*

Dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor contravin prevederilor art. 47 alin. (2) teza I din Constituție, aducând grave atingeri cuantumului indemnizației pentru creșterea copiilor .

Prin conținutul sau dreptul la indemnizația pentru creșterea copiilor reprezintă un drept complex, care include și dreptul la condiții rezonabile de viață, menite să asigure cetățenilor un trai civilizat și decent.

Or statul român prin reglementarea dedusă judecatii Instanței Constituționale în latura protecției, acordată anterior, familiei, și implicit acelei categorii a cetățenilor care contribuie la dezvoltarea demografică.

3.1.2. Se impune subliniat faptul ca prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor sunt de natura sa aduca atingere si altor drepturi fundamentale protejate de prevederile constitutionale: dreptul la proprietate privata (garantat conform art. 44 din Constituție), dreptul la un nivel de trai decent [garantat conform art. 47 alin. (1) din Constituție].

3.2. Argumente in sprijinul ideii referitoare la nesocotirea art. 53 din Constitutie

3.2.1. Potrivit legiuitorului constituant, norma nesocotita - art. 53 din Constitutie - statueaza:

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Art. 53 din Constitutie stabileste asadar in mod expres conditiile in care poate fi dispusa restrangerea unor drepturi sau libertati fundamentale:

- existenta unei situatii extraordinare care justifica aplicarea unei restrangeri a exercitiului unui drept sau al unei libertati fundamentale;
- necesitatea asigurarii unui raport de proportionalitate, a unui just echilibru intre interesele generale ale societatii si drepturile si libertatile fundamentale ale cetatenilor;
- aplicarea masurii de restrangere a exercitiului unui drept sau al unei libertati fundamentale in mod egal, cu excluderea oricarei forme de discriminare;
- restrangerea exercitiului dreptului sau al unei libertati fundamentale sa nu aduca atingere (sa nu afecteze) substanta dreptului sau a libertatii fundamentale.

Prin prisma acestor conditii, apare ca evident faptul ca prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, prin care se reduce durata și cuantumul indemnizației pentru creșterea copilului încalcă în mod flagrant dispozițiile art. 53 din Constituție.

3.2.2. Sub acest aspect, în lipsa precizării cauzei care justifică restrângerea drepturilor enumerate la pct. 3.1. din prezenta sesizare, nu rezultă nici faptul că această restrângere „se impune” – cum prevede alin. (1) al art. 53 din Constituție – și nici că aceasta ar fi proporțională cu situația care a determinat-o – cum prevede alin. (2) al aceluiași articol.

3.2.3. Art. 53 din Constituția României este corespondentul art. 15 din Convenția Europeană pentru apararea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care permite restrângerea exercițiului unor drepturi în situații excepționale, iar limitele aplicării textului instrumentului european ar trebui să fie avute în vedere la aprecierea posibilității limitative de interpretare art. 53 din Constituție.

În doctrina² s-a reținut că în cei peste 50 de ani de aplicare a dispozițiilor Convenției, art. 15 - „Derogarea în caz de urgență” a fost utilizat numai în situații de război, stare de asediu sau pentru lupta antiteroristă. Textul a fost folosit de Grecia în timpul „regimului coloneilor” în 1967; de Irlanda, în anul 1957, în cadrul luptei anti-teroriste; de Marea Britanie, datorită situației din Irlanda de Nord; de Turcia, datorită stării de asediu, între 1980-1989, prelungită apoi în unele regiuni cu privire la anumite dispoziții ale Convenției; de Franța, între ianuarie-iunie 1985, datorită situației din Noua Caledonie; din nou de Marea Britanie, printr-o declarație din 18 decembrie 2001, care a invocat articolul 15 după adoptarea, în urma atentatelor teroriste de la New York din 11 septembrie 2001, ca urmare a „pericolului public” ce s-a creat cu privire la posibile atentate teroriste, a unei legislații speciale - *Anti-terrorism, Crime and Security Act 2001*.

² C. Birsan – „Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Comentarii pe articole”, vol. I, Ed. All Beck, București, 2005, p.925.

3.2.4. Criza economica nu poate constitui insa un pretext pentru ingradirea unor drepturi consacrate constitutional.

In acest sens, Curtea Constitutionala a statuat in considerentele Deciziei nr. 1414/04.11.2009³ ca: *„De esenta legitimitatii constitutionale a restrangerii exercitiului unui drept sau a unei libertati este caracterul exceptional si temporar al acesteia. Intr-o societate democratica, regula este cea a exercitarii neingradite a drepturilor si libertatilor fundamentale, restrangerea fiind prevazuta ca exceptie, daca nu exista alta solutie pentru a salvarda valori ale statului care sunt puse in pericol. Este sarcina statului sa gaseasca solutii pentru contracararea efectelor crizei economice, printr-o politica economica si sociala adecvata.”*

Asadar, statul trebuie sa-si asume responsabilitatea functionarii sistemului de protectie sociala, chiar si in contextul dependentei profunde a acestui sistem de contextul economic actual.

Necesitatea stringenta de reducere a cheltuielilor bugetare, impusa in virtutea politicii de stabilizare economica, nu este insa de natura sa fundamenteze afectarea unor drepturi fundamentale.

Intervenția directă a statului în sensul restrangerii exercitiului unor drepturi fundamentale, justificată din rațiuni imperative de natură economică, apare ca fiind inadmisibilă, în condițiile în care această limitare nu a fost aplicată cu titlu exceptional, nu are un caracter temporar, ci permanent și nu a fost acompaniată de garanții destinate să asigure protecția nivelului de trai al categoriilor sociale afectate.

Dimpotriva, prin aplicarea masurilor restrictive prevazute de lege (reducerea cuantumului si duratei de acordare a indemnizatiei pentru cresterea copilului), se preconizeaza obtinerea unui efect negativ, care vizeaza adancirea starii de pauperizare a unor categorii sociale, si nicidecum sustinerea acestora pe durata crizei.

³ Publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009.

Nu trebuie omis nici faptul ca reducerea semnificativa a indemnizației pentru creșterea copiilor este de natura sa afecteze pe termen lung structura demografica a Romaniei, sa produca efecte deosebit de grave constand in reducerea populatiei si, pe cale de consecinta, sa determine scaderea veniturilor aduse la bugetul de stat din taxele si impozitele aplicate asupra veniturilor cetatenilor.

Fata de toate aceste aspecte, este evident faptul ca statului – in calitate de detinator al parghiilor de realizare a mecanismelor economico-sociale - ii poate fi imputata incapacitatea de a evalua in mod temeinic posibilitatea implementarii unor masuri alternative propuse de catre reprezentantii celorlalti factori politici si de catre partenerii sociali prezenti la masa tratativelor (cum ar fi, de exemplu, diminuarea cheltuielilor de la buget din alte zone). In concluzie, autoritatile nu au analizat si nu au luat in considerare alte optiuni, care vizau posibilitatea atingerii finalitatii reducerii cheltuielilor bugetare prin alte mijloace mai putin restrictive pentru drepturile fundamentale ale cetățenilor.

3.2.5. In concluzie, afectarea indemnizației pentru creșterea copiilor nu se justifica intr-o societate democratica, de vreme ce nu este dispusa cu titlu temporar (pana la depasirea asa-ziselor dificultati economice ale statului), ci cu titlu definitiv.

Este de remarcat faptul ca masurile de diminuare (sub aspectul cuantumului si al duratei de acordare) a indemnizației pentru creșterea copiilor nu îndeplinește nici cerința constitutională care instituie necesitatea dispunerii cu titlu temporar a masurii de restrangere a exercitiului unui drept fundamental intr-o societate democratica. Astfel, restrangerile drepturilor fundamentale ale cetatenilor apar in acest context ca fiind incompatibile cu o societate democratica, cu statul de drept.

Nu in ultimul rand, legalitatea masurii de restrangere a exercitiului unui drept sau a unei libertati fundamentale este conditionata de caracterul proportional al masurii de restrangere cu situatia care a determinat restrangerea respectiva.

Reducerea indemnizației pentru creșterea copiilor nu este de natura sa conduca la atingerea scopului propus, respectiv reducerea cheltuielilor bugetare si asigurarea sustenabilitatii bugetului de stat, prin reechilibrarea veniturilor cu cheltuielile, in beneficiul

societatii, de vreme ce o astfel de masura poate avea drept consecinta reducerea natalitatii si, pe termen lung reducerea populatiei.

Dimpotriva in contextul economic actual s-ar justifica luarea unor masuri care sa contracareze actualele tendinte demografice, concretizate in scaderea populatiei si a numarului de nasteri, care au ca efecte imbatranirea populatiei si micșorarea numarului populatiei active, avand consecinte directe pentru economia Romaniei.

De asemenea, este cert faptul ca aceste masuri nu sunt indispensabile (dezideratul invocat de catre autoritatile executive putand fi atins prin alte mijloace, mai putin restrictive), iar atingerea adusa drepturilor fundamentale ale cetatenilor excede considerabil beneficiului societatii rezultat din aplicarea acestor masuri care afecteaza elementul de baza al societatii, familia.

Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 1414/04.11.2009⁴, Curtea Constitutionala a retinut in mod judicios ca *„Diminuarea veniturilor personalului din autoritatile si institutiile publice nu poate constitui, pe termen lung, o masura proportionala cu situatia invocata (...) Dimpotriva, eventuala interventie legislativa in sensul prelungirii acestei masuri poate determina efecte contrarii celor vizate, in sensul tulburarii bunei functionari a institutiilor si autoritatilor publice”*.

In concluzie, prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor apar ca fiind neconstituționale prin încălcarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală.

Capitolul al IV-lea

Încălcarea art. 20 din Constituție

⁴ Supracitata.

Se impune subliniat faptul ca in virtutea prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea fundamentala, *„dispozitiile constitutionale privind drepturile si libertatile fundamentale trebuie interpretate si aplicate in concordanta cu Declaratia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele si celelalte tratate la care Romania este parte”*.

4.1. In acest context, prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor contravin dispozițiilor art. 1, art. 17 alin. (1), art. 34 alin. (1) si art. 52 alin. (1) din **Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene:**

- Art. 1: *„Demnitatea umana este inviolabila. Aceasta trebuie respectata si protejata”;*
- Art. 17 alin. (1): *„Orice persoana are dreptul de a detine in proprietate, de a folosi, de a dispune si de a lasa mostenire bunurile pe care le-a dobandit in mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decat pentru o cauza de utilitate publica, in cazurile si conditiile prevazute de lege si in schimbul unei despagubiri juste, acordate in timp util pentru pierderea pe care a suferit-o”;*
- Art. 34 alin. (1): *„Uniunea recunoaste si respecta dreptul de acces la prestatii de securitate sociala si la serviciile sociale care acorda protectie in caz de maternitate, boala, accident de munca, dependentă de alte persoane sau batranete, precum si in caz de pierdere a locului de munca, in conformitate cu normele stabilite de dreptul Uniunii Europene si de legislatiile si practicile nationale”;*
- Art. 52 alin. (1): *„Orice restrangere a exercitiului drepturilor si libertatilor recunoscute prin prezenta Carta trebuie sa fie prevazuta de lege si sa respecte substanta acestor drepturi si libertati. Prin respectarea principiului proportionalitatii, pot fi impuse restrangeri numai in cazul in care acestea sunt necesare si numai daca raspunde efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesitati protejarii drepturilor si intereselor celorlalti”.*

4.2. Dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor nesocotesc si prevederile art. 17 si art. 25 pct. 1 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului:

- o Art. 17: „Orice persoana are dreptul la proprietate atat singura, cat si in asociatie cu altii. Nimeni nu poate fi lipsit in mod arbitrar de proprietatea sa.”
- o Art. 25 pct. 1: „Orice om are dreptul la un nivel de trai care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și familiei sale, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciilor sociale necesare; el are dreptul la asigurare în caz de șomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistență, în urma unor împrejurări independente de voința sa.”

In concluzie, prevederile Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor apar ca fiind neconstituționale prin încălcarea dispozițiilor art. 20 din Legea fundamentală.

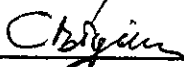
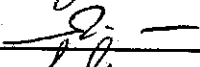
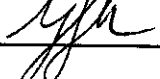
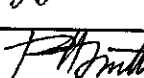
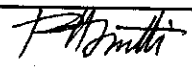
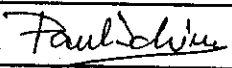
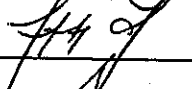
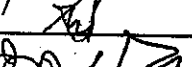
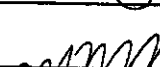
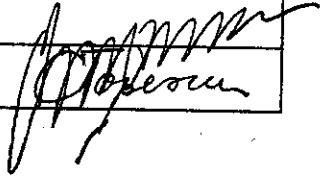
Fata de toate aceste aspecte, va solicitam sa constatatati neconstitutionalitatea prevederilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.

Cu deosebita consideratie,

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grup parlamentar	Semnătura
1	SÂRBU ILIE	P.S.D.	J. G. G. G.
2	LAZAR DORIN - CĂTĂLIN	PSD	LAZAR
3	CORAS ALEXANDRU	PSD	CORAS
4	ECATERINA ANTONESCU	PSD	ECATERINA
5	TOHI GREBLĂ	PSA	TOHI
6	ARCAȘ VIOREL	PSA	ARCAȘ
7	NICULA COSMIN	PSD	NICULA
8	MANU IOAN	PSD	MANU
9	BEZARNEA TRISTAN	PSD	BEZARNEA
10	COCA LAURENTIU	P.S.D.	COCA
11	BALAN GHEORGHE PAVEL	PSD	BALAN
12	ALTHEA ELENA	PSD	ALTHEA
13	MARCU GHEORGHE	PSD	MARCU
14	MARDARE RADU CĂTĂLIN	PSD	MARDARE
15	KALIAN VĂLEA	PSA	KALIAN
16	SAVU DANIEL	PSD	SAVU
17	MILZA GABRIEL	PSD	MILZA

[illegible]

Tabel nominal cu senatorii PNL

Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antonescu Crin George Laurențiu	
2.	Bîgiu Cristinel	
3.	Boitan Minerva	
4.	David Cristian	
5.	Diaconu Mircea	
6.	Frâncu Emilian	
7.	Ghișe Ioan	
8.	Hașotti Puiu	
9.	Ichim Paul	
10.	Ion Vasile	
11.	Luca Raymond	
12.	Meleșcanu Teodor Viorel	
13.	Mustăța Vasile	
14.	Nicoară Marius	
15.	Nicoară Romeo	
16.	Nistor Vasile	
17.	Oprea Mario Ovidiu	
18.	Pașca Liviu Titus	
19.	Popa Cornel	
20.	Robu Nicolae	
21.	Rușanu Dan Radu	
22.	Țopescu Cristian	

23.	Voiculescu Dan	
24.	Vosganian Varujan	